

Norges
vassdrags- og
energidirektorat

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep

0033 OSLO

Vår dato: 23.01.2004
Vår ref.: NVE 200304268-7 aj/kjh
Arkiv: 493
Deres dato:
Deres ref.:

VEDLEGG
03 13773

EJ-75

OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	
0311795 - 3	
DATO 26 JAN. 2003	
AN 301	EKSP.

Middelthuns gate 29

Postboks 5091 Majorstua
0301 OSLO

Telefon: 22 95 95 95
Telefaks: 22 95 90 00
E-post: nve@nve.no
Internett: www.nve.no

Org.nr.:
NO 970 205 039 MVA
Bankkonto:
7694 05 08971

Saksbehandler:
Kjersti Halmrast
22 95 92 31

Høring – NOU 2003:24 Mer effektiv bygningslovgivning

Det vises til brev av 18. november 2003 der Olje- og energidepartementet oversender til uttalelse kopi av brev fra Kommunal- og arbeidsdepartementet av 5.11.03 vedlagt NOU 2003:24.

NVE har følgende merknader:

8.7 Forholdet til annet regelverk

Det fremgår av pkt 8.7 at utvalget i delutredning II vil gå nærmere inn på bygningsmyndighetens rolle og virkemidler i forhold til sektormyndighetenes behandling av tiltak som krever tillatelse etter plan- og bygningslovgivningen, herunder se nærmere på problemer knyttet til dobbeltbehandling.

Utvalget har i nåværende delutredning skissert tre ulike modeller for å unngå dobbeltbehandling, hvorav dagens ordning er en.

Vassdrags- og energianlegg som har konsesjon etter vassdragslovgivning/energilovgivning er i dag unntatt fra byggesakslovgivningens bestemmelser om saksbehandling, ansvar og kontroll, samt noen av de materielle reglene, jf forskrift om saksbehandling og kontroll i byggesaker (SAK) § 7 nr 1 bokstavene b) og c) samt § 7 nr 2 bokstav a). NVE mener at dagens ordning med unntak fra byggesaksbehandling har fungert bra, og at samarbeidet med kommunene i den enkelte sak er god. For vassdrags- og energianlegg bør nåværende ordning videreføres.

Bakgrunnen for at NVE ønsket unntak fra byggesaksreglene, var at vi mente hensynet til sikkerhet og miljø ble best ivarettatt gjennom NVEs oppfølging av konsesjonsvilkår og særlovgivning. Det siktes spesielt til sikkerhetsmessig tilsyn med dammer og vassdragsanlegg, samt miljø- og landskapsmessig oppfølging av utførelse og drift av vassdrags- og energianlegg. NVE har spesialkompetanse innen disse områdene som den enkelte kommune sjelden har.

Vi ser likevel at det i SAK og den nylig reviderte veiledning fra Statens bygningstekniske etat er formuleringer som gir grunnlag for tvil om hvilke konkrete anlegg/deler av anlegg som omfattes av unntaket. Regelverket bør derfor gjennomgås for å gi klare og praktiske definisjoner for hvilke deler av et vassdrags-/energianlegg som omfattes av unntaksbestemmelsene. NVE er også innstilt på en gjennomgang av hvilke oppgaver og ansvar unntaket medfører for NVE, kommune og anleggseier mht oppfølging under bygging og drift. Det bør være samsvar mellom ansvar/oppgaver og kompetanse.

Utvalget har skissert to andre samordningsmodeller. NVE er skeptisk til begge. En av de skisserte løsningene er at kompetansen til å treffe vedtak etter særlovgivning legges til de samme organer som har kompetanse etter plan- og bygningslovgivningen. Utvalget slår fast at dette krever "tilstrekkelig kompetanse og ressurser hos bygningsmyndighetene".

Innenfor ansvarsområdet til NVE er vi av den oppfatning at et slikt system vil kreve at svært store ressurser tilføres til kommunene. Det er en dårlig samfunnsøkonomisk løsning at alle landets kommuner (ev overlates til konsulenter) må tilføres den spesialkompetanse som er nødvendig for å håndtere det NVE i dag har ansvaret for relatert til byggesak. Det vil også være vanskelig gjennomførbart på sikkerhetssiden, fordi denne spesialkompetanse ikke er tilgjengelig i tilstrekkelig antall.

Også utvalgets tredje skisserte løsning om å i mindre grad benytte sektorlovgivning vil lett medføre de samme negative konsekvenser. Vi kan vanskelig se at noen av alternative ordninger vil kunne gjennomføres, uten at det medfører større ressursbruk, dårligere effektivitet, samt fare for dårligere kvalitet. Dette er ikke i tråd med mandatets fokus på kvalitet og effektivitet i byggeprosessen.

Noen betraktninger relatert til NVEs oppgaver innen damsikkerhet.

Vi er noe usikre på om utvalget ser for seg at den skisserte løsning om å legge kompetansen etter særlovgivning til de organer som har kompetanse etter plan- og bygningslovgivningen utvalgets, kan tenkes å omfattes alle de materielle regler vi har innen damsikkerhet. En slik løsning er vi i så fall meget skeptiske til.

Store dammer er de byggverk på land som i dag har absolutt størst skadekonsekvenser ved brudd. Sikring mot dette forutsetter høy teknisk kompetanse for å føre tilsyn med at anleggene til enhver tid oppfyller sikkerhetskravene i regelverket (kontroll av sikkerhetsvurderinger av dammer i plan-, drifts- og byggefase, systemrevisjoner, godkjenning av ekstern kompetanse). Med denne kompetansen samlet i NVE gir dette en lik sikkerhetsstandard i hele landet.

I NVE er det 13 personer som dekker tilsynsfunksjonen av vassdragsanlegg etter vannressursloven. Dersom tilsynsfunksjonen skal overtas av kommunene vil dette medføre en mangedobling av ressursbruken.

Utvikling av sikkerhetskrav ved vassdragsanlegg og videreutvikling av kompetanse er avhengig av et godt nasjonalt og internasjonalt samarbeid.

Flertallet av kommuner er selv dameier, dette vil innebære "bukkhavresekk"-problematikk i forhold til å føre tilsyn med seg selv.

Tilsynsoppgavene er hjemlet i vannressursloven, vassdragsreguleringsloven med konsesjonsvilkår, energiloven, sivilforsvarsloven, og sikkerhetsloven.

Med hilsen

Kjell Otto Bjørnå
avdelingsdirektør

Kirsten Westgaard
seksjonsleder

Intern kopi: KT/KTE, KT/KTV, KT/KTS, V, EM